

ԼՈՒՍԻՆԵ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

ՀՊՏՀ լեզուների ամբիոնի դոցենտ,
բանասիրական գիտությունների թեկնածու

ՄԵԴԻԱՏԵԲԱՏԵՐԻ ՄԵԿՆԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵԹՈԴԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Հողվածում քննարկվում են մեդիատեքստերի ընկալմանն ու մեկնաբանմանը վերաբերող խնդիրներ: Դրանք ընթերցողի նպատակային ճանաչողական գործունեության տեսակներ են՝ միտված հողվածագրի կողմից արտակա և ներակա կերպով ներկայացված տեղեկատվության իմաստավորմանը: Լյս գործընթացում անհրաժեշտ է ունենալ հասարակական և անհատական հաղորդակցմանն ու փորձի արդյունքում կուտակված, լեզվական ու արտալեզվական գործոնները ներառող գիտելիք, պետք է կարողանալ վեր հանել հիշողության մեջ առկա տեղեկույթը՝ այդպիսով ծրագրավորելով ու վերահսկելով մեկնաբանման ենթակա խոսույթի (դիսկուրս) հատվածը:

Հիմնաբառեր. մեդիադիսկուրս, մեդիատեքստեր, խոսույթի (դիսկուրս) վերլուծություն, մեդիադիսկուրսի մեկնաբանություն, տեքստի ընկալում

JEL: Y8, Y9, Z00

Ճանաչողական լեզվաբանությունը խոսույթն ուսումնասիրելիս առանձնացնում է գիտելիքի պահպանման, վերհանման և փոխանցման խնդիրներ, որոնք կապված են տեքստաստեղծման և ընկալման հետ: Ժամանակակից տեսությունների համաձայն՝ ընկալումն ավելին է, քան սոսկ մեզ հասու տարբեր տեսակի տեղեկատվության հավաքագրումը: Իրականում դա ստեղծագործական բարդ և բազմաշերտ գործընթաց է, որն ունի նպատակային բնույթ, այսինքն՝ ուղղված է մի շարք խնդիրների լուծմանը: Ընկալումը ներառում է երևույթների և գործընթացների լայն շրջանակ, ներառյալ՝ մարդու հետ կատարվածի պարզ գիտակցումը, ինչպես նաև սենսորային և զգայական փորձի ընդհանրացումը շրջակա աշխարհի արտացոլմամբ¹: Ուսումնասիրու-

¹ Տե՛ս Кубрякова Е.С., Демьянков В.З., Панкрац Ю.Г., Лузина Л.Г., Краткий словарь когнитивных терминов /под общей ред. Е.С. Кубряковой/. М., МГУ, 1996:

թյան ընթացքում հաշվի են առնվում այնպիսի գործոններ, ինչպիսիք են ընկալման մտադրությունը, անհատի ակտիվությունը, դրդապատճառները, ընկալման համատեքստը և այլն:

Խոսքի ընկալումը, դրա ամեն մի ձևը սկզբունքորեն ենթարկվում են նշված բոլոր ընդհանուր օրինաչափություններին²: Ըստ տվյալ տեսության՝ խոսքի ընկալման հիմքում այն գործընթացներն են, որոնք գոնե մասամբ դեր ունեն խոսքաստեղծման գործում³: Այլ կերպ ասած՝ ունկնդիրը հենց սկզբից սկսում է ենթադրություններ անել եկող ազդանշանի վերաբերյալ: Հիմնվելով այս ենթադրության վրա՝ նա ստեղծում է ներքին ազդանշան, որը համադրելի է եկողի հետ: Առաջին փորձը կարող է և սխալ լինել. այս դեպքում ուղղում է կատարվում, որն օգտագործվում է հետագա ենթադրությունների մշակման համար: Այս գործընթացը տևում է այնքան ժամանակ, մինչև ունկնդիրը կատարում է ընտրություն, որն առավել համապատասխան է տվյալ իրադրությանը⁴:

Հաջորդ փուլում իրականացվում է ստացված տեղեկատվության մշակում, մեկնաբանում և ընկալում: Որոշ լեզվաբաններ սահմանազատում են *մեկնաբանում* և *ընկալում* գիտաբառերը՝ նշելով, որ ընկալումը սոսկ կանոններ է ապահովում մեկնաբանման համար⁵: Թերևս, մեկնաբանման և ընկալման այսպիսի մոտեցման դեպքում խոսքը վերաբերում է վերջիններիս հարաբերակցությանը՝ որպես գործընթացի և դրա արդյունքի⁶:

Մեկնաբանումը բաղկացած է երեք փուլից: Առաջինն ընկալման գործընթացն է, որի միջոցով տեղի է ունենում ունկնդրվող կամ ընթերցվող տեղեկատվության ապակողավորում: Երկրորդ փուլում կատարվում է շարահյուսական վերլուծություն, որի ժամանակ տեղեկատվության բառերը փոխակերպվում են բառիմաստների հետ համատեղելի մտավոր ներկայացման: Երրորդ փուլում ընդունողն արդեն կիրառում է նախադասության իմաստի մտավոր ներկայացումը: Այս երեք փուլերը կարող են կա՛մ միմյանց հաջորդել, կա՛մ շերտադրվել⁷:

Մեկնաբանումը, որպես նպատակային ճանաչողական գործունեություն, մեկնաբանողի աշխարհում ներդաշնակություն է ապահովում⁸: Այս ընթացքում ասույթը, որը դարձել է մեկնաբանման առարկա, ենթարկվում է խոսքային վերակառուցման, այլ կերպ ասած՝ լսողը փորձում է վերականգնել խոսքաստեղծման գործընթացը, որի ժամանակ օգտագործվում են տարբեր աղբյուրներից արտամղվող տվյալներ: Ժամանակակից հոգեբանության դրույթների համաձայն՝ արտաքին աշխարհից տեղեկատվության ստացումը երկար ճանապարհի է անցնում, որը, զգայական օրգանների ակտիվ գործունեության հետ մեկտեղ, ներգրավում է մարդու ակտիվ գործունեությունը, նախորդ փորձը, նաև լեզվի կիրառումը՝ այդպիսով պահպանելով սերունդ-

² Տե՛ս **Леонтьев А.А.**, Основы психолингвистики. М., "Смысл". Академия, 2005: **Залевская А.А.**, Введение в психолингвистику. М., РГГУ, 2000:

³ Տե՛ս **Леонтьев А.А.**, նշվ. աշխ., էջ 70:

⁴ Տե՛ս **Kintsch W.**, The Role of knowledge in discourse comprehension and production // Psychological Review, 1988, N 95, էջ 163–182:

⁵ Տե՛ս **Щирова И.А., Тураева З.Я.**, Тексты и интерпретация: взгляды, концепции, школы. СПб.: РГПУ им. А.И. Герцена. 2005, էջ 75:

⁶ Տե՛ս **Нишанов В.К.**, Коммуникативная и когнитивная природа понимания. М.: ИНИОН, 1989:

⁷ Տե՛ս **Андерсон Д.Р.**, Когнитивная психология. СПб.: Питер, 2002:

⁸ Տե՛ս **Демьянков В.З.**, Интерпретация как инструмент и как объект лингвистики. М.: МГУ, 1997:

ների փորձը և թույլ տալով դուրս գալ անմիջական տեղեկատվության սահմաններից⁹: Այսպես՝ ընթերցված տեքստի տեղեկատվությունը չի կարող մեկնաբանվել սոսկ լեզվի մասին գիտելիքի օգնությամբ: Այլ կերպ ասած՝ ընկալումը ներքին բարդ տարածության մեջ կողմնորոշվելու կարողությունն է¹⁰: Անհրաժեշտ է նաև ունենալ գիտելիք ասույթների և հասարակական համատեքստի վերաբերյալ, ծրագրավորել ու վերահսկել խոսույթը, կարողանալ վեր հանել հիշողության մեջ առկա տեղեկույթը և այլն:

Ընկալումը բարդ մտավոր գործընթաց է, որը դիտարկվում է որպես գիտակցության մեջ ստեղծվող իրադրության կառուցվածքի հաջորդական փոփոխություն և իրադրային մտածական կենտրոնի՝ մի տարրից դեպի մյուսը տեղափոխման գործողություն¹¹: Այս ամենի արդյունքում առաջանում են ընկալման գործընթացի տարբեր դրսևորումներ՝ տեքստի իմաստի փոխակերպում մեկ այլ ամրագրված ձևի (չրջասություն, այլ բառերով տեքստի վերարտադրում, տեքստի թարգմանություն, իմաստային խտացում, որի արտահայտություններից են սեղմագրերը, ռեֆերատները, հիմնաբառերի շարքը, մի խոսքով՝ այն ամենը, ինչը կարող է արտահայտված լինել այլ կերպ)¹²:

Մեկնաբանման հարցում, ինչպես արդեն նշել ենք, անշուշտ, մեծ դեր ունեն մեկնաբանողի գիտակցության անհատական առանձնահատկությունները, նաև այն, թե ինչպես է նա ուսումնասիրում տեքստը, ինչ է նրան հետաքրքրում: Տեքստի ընկալման գործընթացը բազմափայտակարգային է. դրա խորքային աշխարհն ընթերցողը կարող է իմաստավորել տարբեր կերպ՝ կախված այն բանից, թե ինչ է ցանկանում տեսնել, նպատակային ինչ դիրքից է ուսումնասիրությունը կատարում¹³: Դա, իհարկե, չի նշանակում, որ որևէ մեկնաբանում ճիշտ է կամ համապատասխանում է իրականությանը: Տարբեր կերպ մեկնաբանելով տեքստը՝ մենք չենք կառուցում տարբեր աշխարհներ. պարզապես տարբեր կերպ կառուցում ենք միևնույն աշխարհը: Այդ աշխարհը մենք կարող ենք տեսնել տարբեր դիտանկյուններից, հստակության տարբեր աստիճաններով, կարող ենք տեսնել դրա մի հատվածը՝ ամբողջի փոխարեն¹⁴:

Որոշ տեսաբաններ ենթադրում են, որ մարդու ուղեղի կառուցվածքի առանձնահատկություններով են պայմանավորված նրա մտավոր կառույցների տարբերությունները¹⁵: Այնուամենայնիվ, ունենալով ընդհանուր գիտելիքային կառույցներ, որոնք ձևավորվել են հասարակական ու անհատական հաղորդակցման և փորձի արդյունքում, մարդիկ կարողանում են միմյանց հասկանալ:

Ընկալման գործընթացը կարող է իրականանալ նաև ուղեղում՝ անհրաժեշտ տեղեկատվության ակտիվացման շնորհիվ, երբ ընտրողաբար արթնանում են տեղեկատվության այն «փաթեթները», որոնք համապատասխանում

⁹ Տե՛ս **Володина М.Н.**, Язык массовой коммуникации – особый язык социального взаимодействия // Язык средств массовой информации /под общей редакцией М.Н. Володиной/. М., «Альма Матер», 2008:

¹⁰ Տե՛ս **Выготский Л.С.**, Педагогическая психология. М., 1996.

¹¹ Տե՛ս **Брудный А.А.**, Понимание как философская и психологическая проблема // «Вопросы философии», N 10, 1975:

¹² Տե՛ս **Леонтьев А.А.**, նշվ. աշխ., էջ 141-142:

¹³ Տե՛ս **Бахтин М.М.**, Проблема текста. «Вопр. литературы». М., «Гослитиздат», 1976, N 10:

¹⁴ Տե՛ս **Леонтьев А.А.**, նշվ. աշխ., էջ 144:

¹⁵ Տե՛ս **Caws P.**, Operational, representational and explanatory models // American Anthropologist. 1974, N 76:

են տվյալ իրադարձությանը, մինչդեռ մնացյալը գտնվում են ոչ ակտիվ վիճակում¹⁶: Վ. Քինչը, օրինակ, խոսում է մարդու ուղեղում գիտելիքների ցանցի առկայության մասին (knowledge net), ինչն անհրաժեշտության դեպքում ակտիվանում է¹⁷: Ընդ որում, հիշողության մեջ առկա տեղեկության հասանելիության արագությունն ու հավանականությունը պայմանավորված են հիշողության ակտիվության աստիճանով, որը, իր հերթին, որոշարկվում է՝ ըստ զուգորդվող հասկացությունների ակտիվացման մակարդակի¹⁸:

Նորությունների խոսույթի ընկալման գործընթացն ուսումնասիրելիս Թ. վան Դեյքը կարևոր եզրակացության է հանգում բոլոր մեդիատեքստերի վերաբերյալ. «Մեդիատեքստերի կառուցվածքը կարող է պատշաճ ձևով ընկալվել միայն մեկ դեպքում, եթե մենք դա վերլուծում ենք որպես լրագրողների՝ տեքստերի և դրանց բովանդակության ստեղծման, ճանաչողական և հասարակական գործունեության, ինչպես նաև ընթերցողների և հեռուստադիտողների՝ տեքստերի մեկնաբանության արդյունք՝ ըստ զանգվածային լրատվության միջոցների հետ հաղորդակցման փորձի»¹⁹: Այսպես՝ տնտեսական մեդիադիսկուրսի ուսումնասիրությունը ենթադրում է խոսույթի վերլուծություն, քանի որ դա հնարավորություն է ընձեռում ուշադրությունը կենտրոնացնելու ոչ միայն տեքստի լեզվական հատկանիշների, այլև, ինչը հատկապես կարևոր է, արտալեզվական մի շարք գործոնների վրա, որոնք նպաստում են դրա ձևավորմանն ու իրագործմանը:

Թ. վան Դեյքն առաջարկում է խոսույթի վերլուծությունը սկսել տեքստի կառուցվածքի ուսումնասիրությամբ, որն աստիճանակարգային կառույց է: Նորությունների բովանդակությունը բացահայտվում է տեքստին զուգահեռ. նախևառաջ հաղորդվում է ամենակարևոր տեղեկությունը, այնուհետև՝ լրացուցիչ տվյալներ:

Մեդիատեքստի կառուցվածքի բացահայտումից և աստիճանակարգման սկզբունքով բոլոր բաղադրիչների վերլուծությունից հետո Թ. վան Դեյքը ձեռնամուխ է լինում դրա իմաստային կառուցվածքի ուսումնասիրությանը, որի տարրերը տեսաբանն անվանում է մեդիատեքստի միկրոկառուցվածքներ: Այդ մակարդակում վերլուծվում են բառերի և նախադասությունների նշանակությունները, փոխադարձ կապերը նախադասությունների միջև, ինչպես նաև իմաստների ոճական և հռետորական կազմությունը: Տեքստի իմաստային կառուցվածքի ուսումնասիրության կարևոր կիզակետերից մեկը դրա տեղային փոխկապվածությունն է, որի հիմնական պայմաններից է անդունների՝ դրանց վերաբերող փաստերին հղման առկայությունը (օրինակ՝ ժամանակի, պայմանների, պատճառների, հանգամանքների համաձայնությամբ):

Հայտնի է, որ խոսույթում մշտապես մշակվում են տեղեկություններ, որոնք ստացվում են հենց խոսույթից, ճանաչողական ներքին պաշարներից և հաղորդակցումից: Ինչպես նշում է Բ. Գորոդեցկին, ընտրության չափանիշները՝ թե ինչ պետք է արտացոլվի կամ չարտացոլվի տեքստում, կախված են

¹⁶Տե՛ս **Just M.A., Carpenter P.A.**, A capacity theory of comprehension: Individual differences in working memory // *Psychological Review*, 1992, N 99, էջ 122–148:

¹⁷Տե՛ս **Kintsch W.**, նշվ. աշխ., էջ 163–182:

¹⁸Տե՛ս **Anderson J.R.**, *Cognitive Psychology and its implications*. Worth Publishers, 2015:

¹⁹Տե՛ս **T.A. ван Дейк**, Язык. Познание. Коммуникация /пер. с англ./ М., “Прогресс”, 1989, էջ 123:

խոսակցի նպատակներից²⁰: Դիսկուրսի տեսության հետազոտություններում պայմանականության որոշակի աստիճանով տարբերություն է դրվում մի կողմից՝ արտակա, մյուս կողմից՝ ներակա տեղեկությունների միջև, որոնք բխում են հենց նույն խոսույթից²¹: Վերջիններս, ըստ Թ. վան Դեյքի, ապահովում են տեքստում առկա հասկացությունների և պնդումների միջև «բացակայող կապերը» («missing links»): Տեքստն իմաստային սառցալեռ է, որի միայն գագաթն է երևում, այսինքն՝ այստեղ արտահայտված չէ ամբողջական տեղեկությամբ: մնացածը, ենթադրվում է՝ արդեն հայտնի է ընթերցողին, հաշվի առնելով նրա՝ աշխարհի մասին ունեցած հիմնական պատկերացումները: Այսպիսով՝ «չասվածի» կամ ենթադրյալի վերլուծությունը երբեմն ավելի կարևոր է, քան այն, թե ինչ է արտահայտված տեքստում: Աշխարհի մասին գիտելիքից այս կախվածությունը կարող է սուբյեկտիվ և գաղափարախոսական կապ առաջացնել: հետևաբար՝ ինչը տեսանելի է (coherent) լրագրողին, կարող է պարզ չլինել բոլոր ընթերցողների համար²²: Տեքստի ընկալման նպատակով պետք է ներթափանցել մտածական հատուկ աշխարհ, որի համար ընթերցողը կամ պիտի իր հիշողությունից կորզի որևէ բան այդ աշխարհի առանձնահատկությունների մասին, կամ մասամբ կառուցի դա՝ խոսընթացին զուգահեռ:

Այս առումով, Թ. վան Դեյքն առաջարկում է վերլուծել լրատվատեքստի ճանաչողական, հասարակական, քաղաքական և մշակութային համատեքստը: Ճանաչողական մոտեցումը հիմնվում է այն փաստի վրա, որ տեքստերն իմաստ չունեն, բայց դա ձևավորվում է լեզվակիրների գիտակցության մեջ: Այլ կերպ ասած՝ հարկ է մասնատել (spell out) նորությունների ձևավորման ընթացքում լրագրողների՝ տեքստի ստեղծման և ընթերցողների՝ դրա ընկալման և մտապահման ճանաչողական պատկերացումներն ու ռազմավարությունները: Այս պարագայում առկա է երկու գործոն՝ տեքստի բովանդակությունը՝ որպես ներկայացում, և հենց իրենք՝ լեզվակիրներն ու լրագրողները, որոնք տեքստում ներկայացված իրադարձության մասին յուրօրինակ, անհատական պատկերացում ունեն:

Մարդու հիշողության մեջ առկա այդ գիտելիք-պատկերացումը Թ. վան Դեյքն անվանում է իրադրային կաղապար: Իմաստավորելով տեքստում տեղ գտած իրադարձությունը՝ մենք կառուցում ենք վերջինիս մտածական կաղապարը, որի միջոցով արտահայտվում է ոչ միայն տվյալ տեքստի տեղեկությունը, այլև այդ իրադարձության մասին շատ այլ տեղեկություններ: Հատկանշական է, որ վերջիններս արտակա կերպով ներկայացված չեն տեքստում, քանի որ ենթադրվում է՝ ընթերցողներն իրազեկ են դրան, կամ էլ լրագրողը դրանք կարևոր չի համարել լուսաբանման համար: Այդ տեղեկությունների մի մասն առաջանում է, այսպես կոչված, մշակութային սցենարներից, պայմանական գիտելիքներից, հասարակական կյանքի քաջածանոթ դրվագներից:

Բացի այդ, մարդիկ հաղորդակցական համատեքստին առնչվող մտածական յուրահատուկ կաղապար ունեն (համատեքստային կաղապար), որը ներառում է տեղեկություններ խոսույթի նպատակների, դրա հաղորդակցա-

²⁰ Տե՛ս **Городецкий Б.Ю.**, Компьютерная лингвистика: моделирование языкового общения // Новое в зарубежной лингвистике. Вып. 24: Компьютерная лингвистика /пер. с англ./ М., "Прогресс", 1989, էջ 5–31:

²¹ Տե՛ս **Гальперин И.Р.**, Текст как объект лингвистического исследования. М., "Наука", 1981:

²² Տե՛ս **T.A. van Dijk**, The interdisciplinary study of news as discourse // A handbook of qualitative methodologies for mass communication research. London–New-York, 1991, էջ 108–119:

կան ակտերի և լսարանի առանձնահատկությունների մասին: Հիշողության մեջ տվյալ կադապարները ոչ միայն իրադարձության և դրա մասնակիցների, այլև նրանց կարծիքների ու համոզմունքների մասին են գիտելիքներ պարունակում: Նորությունների տեքստերը կարող են որոշակի տրամադրվածություն (biased) ամփոփել, որը, սովորաբար, բացատրվում է լրագրողի մտածական կադապարով, կարծիքով և իրադարձության նկատմամբ ունեցած գաղափարախոսական յուրահատուկ կարգավորմամբ: Թ. վան Դեյքը համոզված է, որ ընթերցողների մտածական կադապարների (իրադարձությունների և իրադրությունների վերաբերյալ սուբյեկտիվ մեկնաբանություններ, իրադարձությունների կառուցում ու դրանց մասին հասարակական պատկերացումների փոփոխություններ) ձևավորման վրա ազդում են ոչ միայն այն թեմաները, որոնք առհասարակ արժարժվում են մեդիադիսկուրսում, այլև լրագրողների ձևակերպումները²³:

Այսպիսով՝ կարելի եզրակացնել, որ մեդիատեքստերի պատշաճ վերծանումը ենթադրում է խոսույթի վերլուծության տեսության սկզբունքների կիրառում, քանի որ տեքստի ճիշտ մեկնաբանման համար կարևոր դեր են կատարում ոչ միայն լեզվական, այլև արտալեզվական գործոնները՝ լրագրողի և ընթերցողի դիրքորոշումները, տեսակետները, նրանց նպատակներն ու իրազեկվածության մակարդակը:

Օգտագործված գրականություն

1. Андерсон Д.Р., Когнитивная психология. СПб.: Питер, 2002.
2. Бахтин М.М., Проблема текста // “Вопр. литературы”. М., “Гослитиздат”, 1976.
3. Брудный А.А., Понимание как философская и психологическая проблема // “Вопросы философии”, N 10, 1975.
4. Володина М.Н., Язык массовой коммуникации – особый язык социального взаимодействия // Язык средств массовой информации. М., “Альма Матер”, 2008.
5. Выготский Л.С., Педагогическая психология. М., 1996.
6. Гальперин И.Р., Текст как объект лингвистического исследования. М., “Наука”, 1981.
7. Городецкий Б.Ю., Компьютерная лингвистика: моделирование языкового общения // Новое в зарубежной лингвистике. Вып. 24: Компьютерная лингвистика. М., “Прогресс”, 1989.
8. Т.А. ван Дейк, Язык. Познание. Коммуникация /пер. с англ./ М., “Прогресс”, 1989.
9. Демьянков В.З., Интерпретация как инструмент и как объект лингвистики. М., МГУ, 1997.
10. Залевская А.А., Введение в психолингвистику. М., РГГУ, 2000.
11. Кубрякова Е.С., Демьянков В.З., Панкрац Ю.Г., Лузина Л.Г., Краткий словарь когнитивных терминов /под общей ред. Е.С. Кубряковой / М., МГУ, 1996.
12. Леонтьев А.А., Основы психолингвистики. М., “Смысл” / Академия, 2005.
13. Нишанов В.К., Коммуникативная и когнитивная природа понимания. М., ИНИОН, 1989.
14. Щирова И.А., Тураева З.Я., Тексты и интерпретация: взгляды, концепции, школы. СПб.: РГПУ им. А.И. Герцена, 2005.

²³ Տե՛ս T.A. van Dijk, նշվ. աշխ., էջ 108–119:

15. Anderson J.R., Cognitive Psychology and it implications. Worth Publishers, 2015.
16. Caws P., Operational, representational and explanatory models // American Anthropologist, N 76, 1974.
17. T.A. van Dijk, The interdisciplinary study of news as discourse // A handbook of qualitative methodologies for mass communication research, London–New-York, 1991.
18. Just M.A., Carpenter P.A., A capacity theory of comprehension: Individual differences in working memory // Psychological Review. N 99, 1992.
19. Kintsch W., The Role of knowledge in discourse comprehension and production // Psychological Review, N 95, 1988.

ЛУСИНЕ АРУТЮНЯН

Доцент кафедры Языков АГЭУ,
кандидат филологических наук

Методика интерпретации медиадискурса.– В статье рассматриваются проблемы восприятия и интерпретации медиатекстов. Восприятие и интерпретация текстов являются типами целенаправленной когнитивной деятельности читателя, которые направлены на декодирование имплицитной и эксплицитной информации, представленной журналистом. В данном процессе необходимо знание, накопленное в результате социальной и личной коммуникации и опыта, информация, учитывающая лингвистические и экстралингвистические факторы, а также умение извлечь находящиеся в памяти данные. Вышеперечисленные факторы способствуют успешной интерпретации медиадискурса.

Ключевые слова: медиадискурс, медиатексты, дискурс анализ, интерпретация медиадискурса, восприятие текста.
JEL: Y8, Y9, Z00

LUSINE HARUTYUNYAN

Associate Professor at the Chair of
Languages at ASUE, PhD in Philology

Methodology of Media Discourse Interpretation.– The paper addresses the issues related to media discourse understanding and interpretation. Text interpretation is considered to be a purposeful cognitive activity performed by the reader to decode explicit and implicit information provided by the journalist. This process requires knowledge acquired through social and personal communication and experience. This and the data based on the linguistic and extralinguistic factors and the ability to retrieve information from memory will support the process of text interpretation.

Key words: media discourse, media texts, discourse analysis, media discourse interpretation, text understanding.
JEL: Y8, Y9, Z00